

Dialogo over politiek

Gaat bij iedereen het nekhaar overeind staan, als het CDA het woord neemt in de gemeenteraad? Dit zijn wonderlijke observaties en daarover moet je met elkaar praten. Ik trof bij mijn hardlooperdje door de gemeente een partijgenoot en die was tamelijk direct:

Pg.: Hoe zit het, vindt de PvdA nog wel eens iets? Ik merk er nooit wat van.

Ik: Daar zit wel wat in. We werken aan de coalitie. Onze rol daarin is niet zo zichtbaar.

Pg.: Neem nu dat gedonder over het nieuwe stadhuis; eerst waren jullie er voor, maar nu bemoeien jullie je nergens meer mee.

Ik: Mag ik het een onderwerp van niks vinden? Het is een bestemmingsplan, met een kantoor. Of je dat nu daar maakt of ergens anders is toch niet al die fuss waard?

Pg.: Het CDA zegt dat het allemaal veel te duur wordt en dat die tunnel recht kan. En nu de condities zijn veranderd, moet je de plannen aanpassen.

Ik: Ja, maar ze kiezen voor de overdrijving, de opgefoktheid: de gemeente is niet failliet en gaat ook niet failliet. Het plan is bij herhaling aangepast en versoberd. Er is een meerderheid in de gemeenteraad voor en ook altijd geweest. Democratie betekent ook je eens ergens bij neer leggen. Dat doet het CDA niet. En dat gedoe over die tunnel: was dan ontwerper geworden.

Pg.: Wanneer laten jullie eens zien dat je er zo over denkt? Ik kan mijn burens de rol van de PvdA niet meer helder uitleggen.

Omdat ik aan het trainen was en het koud begon te krijgen, beloofde ik daarover na te denken. Maar mijn loopronde vervolgend kwam ik een strijder van het CDA tegen het nieuwe Huis der Gemeente tegen. Ik zal hem P noemen. Omdat we altijd moeten blijven praten, kwam ik er niet onderuit. Dit liep ongeveer zo.

Ik: Zou het niet slim zijn als jullie de frustraties over het HdG eens zouden afschudden? De gemeente is niet failliet en gaat ook niet failliet, zelfs niet door jullie akties.

P.: Het CDA is principieel tegen een nieuw HdG en daarvoor wijkt niets.

Ik: Mijn principes gaan ergens over. Maar het CDA deed mee van 2005 tot 2011: hebben jullie in dat jaar een nieuw principe ontdekt? De crisis was toen toch al drie jaar gaande. Zouden jullie ook niet eens moeten kijken hoe je het eens kunt worden met de rest van de gemeenteraad? Politiek is de kunst van het haalbare, niet je verschansen in je eigen gelijk.

P.: Het CDA hoeft niet zo nodig op het bestuurlijke pluche. Wij hoeven geen macht, maar we zeggen wat we vinden.

Ik: Dat doen wij ook. Maar moet je de kiezers niet eens wat resultaten aanbieden? Het gaat er toch om dat je een paar dingen bereikt, die je achterban graag wil?

P.: De kiezer zal spreken, in maart.

- Ik: Ja, maar of de goedkope moties zonder dekking veel indruk maken, betwijfel ik. Dat is theater voor de tribune. Of jongeren zich erg druk maken over HdG betwijfel ik ook.
- P.: Als de winst van het CDA onvoldoende is, zodat we niet in het College komen, blijven we nog vier jaar in de oppositie, zodat wij daarna de absolute meerderheid hebben.
- Ik: Met een redelijk draaiende gemeente en isolement van je fractie, toon je dan voortreffelijk je eigen overbodigheid aan.

Toen werd het wat ongezellig en ik stond weer te klappertanden, dus ik trok weer een sprintje. Maar onder de douche, bleven deze gesprekjes knagen. Politiek betekent in ons meerpartijen systeem dat je coalities aangaat, dat je schikt en plooit, dat je probeert de verschillen van inzicht op een volwassen wijze op te lossen. En dat je eens wat resultaten boekt voor je achterban. Waarom doet het CDA dat niet?

Zijn onze bestuurders te eigenwijs, te routineus om op ingeslagen paden terug te komen? Er is gekozen voor een vergelijking van scenario's, waarin het oorspronkelijke plan er één is. Die studie is in volle gang. Op voorhand heeft iedereen zich open verklaard voor nieuwe inzichten uit deze vergelijking.

Ik vind dat een goede vorm: er is veel discussie, dus moet je kijken of de meerderheid die het plan sinds 2005 had, nog steeds bestaat. En je open stellen voor de mogelijkheid dat het anders moet, omdat men het niet meer wil. Gezegd is de gemeente die zich de luxe kan veroorloven een ontworpen plan weg te gooien en de kosten daarvan simpel af te boeken.

Maar het CDA is zelfs tegen de scenario studies: want de kans is nog steeds aanwezig dat een HdG naast het station de beste en goedkoopste variant is. Men wil dus ook geen rationele keuze voor de beste optie, gegeven de omstandigheden. Tegen is tegen. Het doet een beetje denken aan de holle slogan: "genoeg is genoeg". U mag zelf bedenken in welke hoek, die wordt gevoerd.

De grootste radicaal bij de PvdA droomt niet van de absolute meerderheid. Ooit leerden wij, van de combinatie CDA en VVD (Van Agt-Wiegel) dat die dromen getuigen van een politiek bestuurlijke arrogantie, die door de kiezer wordt bestraft. Maar het CDA van Overbetuwe droomt die droom. Het breekijzer op weg naar die droom is het HdG. Het is een afscheid van het politieke denken. Voor een politieke partij met zoveel kwaliteit in huis, ziet dat er dramatisch uit.